

V 79. čísle BEZEVŠEHO mimo jiné najdete:

Na konci světa

Sbírka

Za veřejnoprávní média

V parlamentu ČR

S europoslancem

Milí čtenáři, konec školního roku je tady a s ním vychází poslední letošní Bezevšeho s číslem 79. Mám na mysli samozřejmě školní rok, ne ten kalendářní, protože v roce 2026 ještě jedno číslo vyjde. Bude 80.

Pěkně nám ty naše noviny stárnou, stejně jako my, co tu jsme desetiletí a pod našima rukama protéká proud žactva, které se tu s námi zdrží nějaký ten rok a pak odpluje do jiných vod. Tak je tomu i letos, odmaturovali čtvrtáci, dostali v Městské knihovně v Rumburku maturitní vysvědčení a „Čau, láska, Karel Gott!“, jak by řekl kolega a kamarád Roman Svoboda. Teď je řada na třetáčích, kteří skládají poslední ze tří zkoušek, tu ústní. A potom tradá do života. Každý rok stejné dějá vu. I to je naše práce, náš život, neustále se opakující situace. Vypiplat a pustit!

Čas nazrál. Jsou tu vytoužené letní prázdniny. Hurá, prázdniny! Sláva, prázdniny! Jak já se těším na spánek bez ranního protivy budíku. A pokud mě zase bude budit brzy ráno světlo, využiju čas jen pro sebe. Celý si ho ukradnu a budu jen tak sedět a dívat se do dálky a nebudu na nic myslet. Budu jen tak zevlovat, protože mě nebude nic, nic stresovat a popohánět. Vyhodím starosti z hlavy a budu si užívat. A vůbec se nebudu stydět.

Mám spoustu plánů, samozřejmě řadu pracovních, které možná ztroskotají v samém začátku. Na to jsem expert. Někde jsem četla, že mít plány v hlavě je dobrá věc. Ještě lepší je si představovat, že jste plány uskutečnili. Mozek neví, že je to lež, a začne se chovat, jako by vaše sny byly skutečné. Začne produkovat hormon štěstí. Fantasmagorie? Možná je to pravda, možná není. Možná je to cesta, možná ne. Můžete to vyzkoušet.

Každopádně se mi pořádně uleví, až vyjde toto číslo, dalo zase dost práce a je nabitě událostmi, které dokumentují fotografie. Je opět barevné a já si zvykám. Přezdívám novinám papoušek, ale s láskou. A jsem na ně hrdá. Však jsme také získali 1. místo v rámci Ústeckého kraje v soutěži Školní časopis roku 2026.

Milí čtenáři, přejeme vám krásné léto, snad se počasí umoudří a my se trochu ohřejeme, snad budeme moci v létě sedět venku a nebude nám zima, snad nás neodradí i deštivé dny. Třeba právě tehdy si najdete čas přečíst toto skvělé číslo. Prázdniny, budiž požehnány!

Romanovi Svobodovi přeji krásné zážitky nejen o prázdninách, ale také v důchodu, kam má právě namířeno. Romane, díky za vše a nejvíc za tvůj humor! Čau láska, Karel Gott!

Iva Šabatová

BEZEVŠEHO

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

ΣΕ ΣΙΛΟΤΑ ΙΝΤΡΑΚΚΕΗΟ

Ahoj všem čtenářům. Nějaký čas zase utekl a už je tu nové Bezevšeho. Na domové mládeže se toho jako vždy hodně událo, a tak jsme spojili naše síly – paní vychovatelka Obergruberová a Mr. George. Budeme vám přinášet čerstvé zprávy společně – jak z pohledu vychovatelky, tak z pohledu obyvatele intru. Zda se nám to podaří, můžete posoudit, když budete číst dál.

BŘEZEN 2026

■ Na začátku března nám o Národním parku České Švýcarsko přijel osobně vyprávět strážce národního parku a fotograf, pan Václav Sojka. Dozvěděli jsme se zajímavosti o parku a o nových místech, které moc veřejnost nezná. Seznámil nás s pravidly chování v přírodě. Byl to příjemný večer.

■ Další netradiční aktivitou byla tvorba papírových tangramů, kterým se dlouhodobě věnuje Lenka Šolcová. Díky ní a dalším zúčastněným vznikaly zajímavé výtvary.

■ Blížící se Velikonoce motivovaly intráky k velikonoční výzdobě. Pod vedením paní vychovatelky Sedláčkové se malovala a vystřihávala papírová vejíčka, která pak zdobila strom před vchodem na DM.

DUBEN 2026

■ Duben přinesl jednu dobrou, ale i špatnou zprávu. Po několika měsících se vrátila paní vychovatelka Obergruberová, ale zároveň proto odešla paní Sedláčková, která ji zastupovala po dobu její nepřítomnosti. Chceme jí za intru poděkovat za všechno, co pro nás udělala, a za to, že to s námi vydržela. Snad se někdy zase setkáme.

■ Po Velikonocích proběhlo tradiční intrácké fotografování, muselo se stihnout rychle, dokud jsou na DM naši čtvrtáci. Fotili se všichni společně a také vznikla různá skupinová fota, některá najdete v tomto čísle časopisu.

■ Uskutečnily se také skupinové schůzky pro třídy 1.A, 1.P a 1.S s důležitým tématem „První pomoc“. Každý prvák by teď měl vědět alespoň pár základních kroků zachraňujících život.

■ Na konci měsíce ještě proběhl cvičný požární poplach. Intráci to zvládli za pět minut a tři sekundy. Čas, za který bychom to měli stihnout, jsou ale pouhé tři minuty. Většine žáků by tedy hrozilo uhoření.

KVĚTEN 2026

■ V květnu jsou naplánované skupinové schůzky pro prváky – o zdravém stravování a poruchách příjmu potravy.

■ Novinkou byl první intrácký PUB KVÍZ. Zapojila se do něho dvě družstva a tři jednotlivci. Utkali se v otázkách z oblasti matematiky, sportu, zeměpisu, astronomie, zoologie, filmu a všeobecného přehledu. Nechyběly ani chytáky. Ve třech kolech bylo možné získat maximálně 30 bodů a vítězná dvojice – Jirka Hozák a Verča Lacinová jich získala neuvěřitelných 27. Gratulujeme. Sladká odměna čekala na všechny účastníky

■ V klubovně se také občas s velkým zápallem hraje tzv. Dračák pod vedením M. Koni. Zázitky ze hry autenticky popisuje

je Míša (xvyzoo): „Sezení bylo opravdu zábavné, konečně se nám podařilo porazit opravdu náročného bossa, který nám všem dal zabrat, a Maty nám opět připravil skvělý příběh. Dokonce použil i hudbu, kterou jsem k tomu souboji doporučila, což mě moc potěšilo. Bylo tam spousta vtipných momentů, ale i smutných, hlavně když se jeden z našich hráčů obětoval – zemřel hrdivou výbušnou smrtí. Sezení skončilo napínavě a já se moc těším, jak to dopadne v budoucnu. Kdybych to měla ohodnotit, dala bych tomu 8,5/10.“

-lo- &-Mr. George-

OKÉNKO školní metodičky prevence

V tomto školním roce probíhají ve třídách naší školy preventivní aktivity externí organizace EDULISKA, vedené lektorkou Eliškou Papežovou, jejichž cílem je pozitivně ovlivnit klima ve třídách ve smyslu podpory dobrého fungování kolektivu a spolupráce. V říjnu a listopadu se aktivity uskutečnily ve třídách 1.S a 2.S (viz Bezevšeho číslo 77), od listopadu pak v dalších třídách:

26. 11. 2025

1.A – JEDNA TŘÍDA, JEDEN TÝM

- Hodnocení zúčastněných žáků:
 - Pro 5 žáků to bylo příliš dlouhé (pravda, konalo se v odpoledních hodinách).
 - 10 žáků aktivitu hodnotilo jako dobrou a přínosnou.
 - 8 žáků dalo hodnocení negativní.
- V čem žáci vidí přínos, co hodnotí pozitivně:
 - Teď už vím, že musíme být jako tým.
 - Zkusili jsme komunikovat jako tým.

- Týmová práce byla super.
- Nikdo se tady nehádal a mluvili skoro všichni se všemi.
- Pochopil jsem, jak se cítí ostatní...

8. 12. 2025

2.A – KOUZLO SPOLUPRÁCE

Z vyjádření žáků k tématu spolupráce vyplynulo, že v této třídě docela skupinová práce funguje, nejsou tu velké konflikty, žáci si pomáhají a respektují se.

- V čem žáci viděli přínos, co ocenili:
 - Že jsme nemluvili jen před celou třídou, ale mezi sebou ve skupinkách.
 - Uvědomění, že máme fajn kolektiv.
 - Nové zkušenosti.
 - Aktivity na konci hodiny hodně pomohly naší třídě připojit se a komunikovat.
 - Když chceme, dokážeme spolupracovat.
 - Každý člověk má nějakou roli.
 - Zjistili jsme více o sobě navzájem.
- (Celkové hodnocení – 7 bodů z 10).

■ Ke konci školního roku jsou naplánované další aktivity organizace Eduliska, a to pro třídy 3.A a 3.S, jejichž ústředním tématem bude kyberšikana a kyberbezpečnost.

■ Součástí preventivních aktivit školy jsou také třídnické hodiny, které přispívají k lepšímu a bezpečnému prostředí ve třídách.

- Vede je třídní učitel, nebo metodička prevence, nebo tandem TU + MP.
- Ve 4.B a 4.S byly třídnické hodiny zaměřené na reflexi uplynulých let na této škole, případně na sdílení budoucích plánů a příprav na maturitu. Žáci také napsali krásné vzkazy svému třídnímu učiteli R. Svobodovi, v nichž ocenili jeho humor, způsob výuky, smysl pro spravedlnost, ochotu, vstřícnost, respektující přístup... Prostě byl pro ně ten „nej“ třídní.
- V ostatních třídách proběhnou aktivity ke konci školního roku.

-lo-

Video pro Amelii

Že naše škola zpracovává zakázky z oblasti tisku a knihárny, je známá věc. Máme spoustu stálých zákazníků, kteří se k nám vracejí. Ale abychom pro někoho dělali zakázku v podobě sestříhaného videa, to se nám stalo vlastně poprvé. Na podzim loňského roku se u nás zastavila paní Dita Gabrielli, koordinátorka dobrovolníků organizace Amelie pro Liberecký kraj. Amelie pomáhá onkologicky nemocným dospělým - a to jak prakticky (např. nákupy atd.), tak po psychické stránce - aby se jim lépe žilo. Měli jsme za úkol použít již vytvořená videa a případně jiné materiály z jejich sociálních sítí a vytvořit propagační video pro nábor dalších dobrovolníků, kteří by se k Amelii přidali. Video jsem zadala celkem 21 žákům a vybrala jedno video, které jsem pak poslala paní Gabrielli. Ve videu bylo na začátku animované logo organizace jako intro. V dalších částech bylo vysvětleno, čím se Amelie zabývá a jaký význam má pro dobrovolníky a klienty organizace.

Paní Gabrielli i paní ředitelce organizace se video moc líbilo a v postu videa na jejich facebookové stránce nám dokonce napsaly poděkování. Také nám jako poděkování věnovaly knihy do školní knihovničky. Jednalo se o knihy na téma psychohygieny nebo třeba básně haiku či dobrodružné příběhy. Děkujeme paní Gabrielli za milou spolupráci a celé organizaci Amelie přejeme hodně zdraví a sil v této záslužné práci.

K. Novotná Wenischová

Rádi bychom poslali poděkování do SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk, konkrétně studentům pod vedením paní učitelky Kateřiny Novotné Wenischové, kteří pro nás udělali krátké video pro nábor dobrovolníků v Liberci na onkologii. Jejich rozpohybované logo působí svěže jasně, vyvolalo úsměv na nejedné tváři pracovníků Amelie včetně paní ředitelky a video nabádá ke konání dobra! Děkujeme.

Dobrovolnice:
Vendula Benešová a Klára Sehnoutková

SBÍRKA

Český den proti rakovině

Ani v tomto roce nemohli naši studenti chybět u tradiční celorepublikové sbírky ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ, která se zaměřuje na pomoc s prevencí, osvětou a léčbou tohoto onemocnění.

Tématem letošního 30. ročníku je prevence nádorů hlavy a krku a studenti kromě symbolického žlutého kvítku měsíčku lékařského nabízeli i osvětové letáčky, kde kromě důležitého hesla „VČAS ROZPOZNAT, VČAS LÉČIT“ byly i další informace vztahující se k prevenci a léčbě.

Opět jsme měli zapojených pět dvojic studentů, velmi zkušených, ale i těch, kteří do toho šli poprvé. Všichni se však museli porvat s nestálým počasím plným deštových přeháněk, únavou a někdy i lidskou lhostejností a odmítnutím.

A jak se dvojicím dařilo?

D. Koňová, K. Drugová:	4 029 Kč
A. Lexová, S. Součková:	2 463 Kč
V. Lacinová, N. Zemanová:	2 280 Kč
T. Zimmerhackelová, D. Chváralová:	1 020 Kč

M. Šefl, J. Hozák: 820 Kč

Celkem se podařilo vybrat úžasných 10 612 Kč.

Díky všem dobrovolníkům, ale i díky vám všem, kdo jste přispěli. Naše škola byla opravdu štedrá, někteří dali nejen dvacet, ale i mnohem více. Také naše intrácká paní uklízečka Yveta měla jako vždy pro každou dvojici 50 Kč. Děkujeme!

Novinkou byla letos možnost platit přes QR kód, což pomohlo těm, kteří u sebe nemají hotovost a nemají drobné.

Dovolili jsme se zeptat několika účastníků na jejich pocity, zkušenosti a zážitky:

● Díky této akci mám menší strach oslovovat lidi. Můj zážitek je, že jsem zmokl. Už vím, že musím mít šarm, abych lidi oslovil. (Matěj Šefl)

● Pocity z toho mám dobré. Řekla bych, že tím, že to bylo na tu rakovinu, tak lidi byli ochotnější přispívat. Jako zážitek bych rozhodně vyzdvihla, že nám tři prodavači dali přes 300 Kč a každý si vzal jen jednu kytičku. Jsem ráda, že tolik lidí bylo ochotných přispívat na dobrou věc. (Verča Lacinová)

● Mé pocity ze sbírky jsou velmi pozitivní. Bylo hezké počasí, takže jsme potkávali hodně lidí s dobrou náladou a chutí přispět. Samozřejmě se našlo i pár lidí, kteří nás odmítli, ale těch, kteří přispěli, bylo mnohem více. Jsem ráda, že naše škola takové sbírky pořádá. Ráda pomáhám ostatním a z celé sbírky jsem odcházela s pocitem, že jsme pomohli lidem, kteří trpí něčím vážným a nepříjemným. Také bychom chtěli poděkovat všem, kteří přispěli, určitě jste velmi pomohli a možná jste někomu dokonce zachránili život. (Neli Zemanová)

-lo-, -Mr. George-

Exkurze do Pharmingu

Dne 10. června proběhla exkurze třídy 2.A do společnosti Pharming, která sídlí ve Varnsdorfu. Žáci měli možnost se podívat na tiskové stroje značky KBA a něco se o nich přiučit. Exkurze proběhla bez problémů, žáci viděli ofsetové stroje a jak se lepší krabičky přes lepičku. Mohli si propojit teoretické vědomosti s praxí a vidět naživo, jak to chodí v reálné firmě, kde se tiskne. Taky jsme měli možnost vyfotit stroje při práci. -xyyzo-

Podpora Českého rozhlasu a České televize

22. dubna jsme se v 11.59 připojili k podpoře veřejnoprávních médií. Žáci dostali kontext, problematiku v hodinách diskutovali a jejich účast na demonstraci byla dobrovolná. Škola tuto akci umožnila v rámci občanského vzdělávání, které se prolíná všemi předměty. Naším cílem je vést studenty k samostatnému myšlení, orientaci ve veřejném dění a schopnost vytvářet si vlastní názor, zároveň dbáme na to, aby byl zachován prostor pro různé pohledy a nikdo nebyl nucen k účasti ani přijetí konkrétního stanoviska.

-ŠA-

Školní časopis roku

V pátek 24. dubna se část redakční rady vydala na vyhlášení soutěže Školní časopis roku, a to až na Vyšší odbornou školu publicistiky v Praze. Pro všechny, kteří se samotného vyhlášení mohli zúčastnit, byla velká pocta vidět další úspěch časopisu.

Od školy jsme vyrazili se soukromým řidičem panem Mackem v sedm hodin ráno. První mezizastávka byla ještě v Rumburku, a to pro nejdůležitějšího člena – paní šéfredaktorku I. Šabatovou. Před další zastávkou naší výpravy ale zazvonil telefon. Kdo volal? Pan učitel Knobloch, a to se vzkazem: „Vy vepředu se usmívejte a vy vzadu, jste na akci školy, takže žádná mobilní zařízení!“ Vzkaz nás pobavil, ale telefony zůstaly (promiňte, pane učiteli). Další zastávka naší výpravy, byla v České Lípě, a to pro poledního člena redakční rady. Byla trochu výzva ho najít, protože sraz byl na benzínce u OBI. Kdo by ale řekl, že tam jsou benzínky tři? My opravdu ne.

V České Lípě jsme si dali malou přestávku. Naše posádka už byla kompletní, mohli jsme vyrazit na místo konání akce – tedy do Prahy. Překvapilo nás počasí. Bylo krásné, teplé a s příjemným vánkem nám cesta utíkala rychle. V autě panovala přátelská nálada, která na rychlosti ještě přídala. Cesta do Prahy trvala přibližně dvě hodiny, které ale utekly jako voda. Při cestě jsme počítali žlutá auta. Zjistili jsme, že jsou dost popu-

lární. Za dvouhodinovou cestu jsme jich viděli 18, to je každých cirká 6,5 minut jedno! Po příjezdu do Prahy jsme auto nechali zaparkované v Letňanech a metrem pokračovala naše cesta do centra města, kde publicistická škola sídlí. Před zahájením soutěže byl ještě čas, proto se část redakce šla podívat na vyzdobený obchodní dům Máj. Paní šéfredaktorka s panem Mackem šli do kavárny. Doufáme, že kafičko chutnalo! Po dopitém kafičko byl čas na vyhlášení a prá-

vě tam následovaly naše další kroky. Na vyhlášení soutěže byla velká konkurence a atmosféra byla napjatá. Pak přišla kategorie středních škol a nervozita se dala krájet. Nakonec BEZEVŠEHO skončilo na prvním místě! Moderátoři akce nepochválili pouze časopis, ale i naše trička s logem. Po akci jsme si udělali skupinovou fotku s cenou a byl čas jet domů.

Na závěr bychom rádi poděkovali nejen organizátorům akce, ale i panu Mackovi za skvělý odvoz a doprovod. Na koho však nesmíme zapomenout je paní šéfredaktorka Šabatová. Děkujeme za její úsilí, které do tvorby časopisu dlouhodobě dává. Děkujeme, bez vás by to nebylo možné.

-flip-, Mr. George

foto: organizátoři soutěže, -Štefis-

Poslední zvonění třídy 4.S a 4.B

Čtvrtáci se s námi rozloučili třídami vzhůru nohama, krásnými kostýmy a skvělou show. Čekají je didaktické testy, pak praktická zkouška a na závěr ústní maturita. Přejeme jim spoustu energie k učení, hodně štěstí a pevné nervy.

Den Evropy

Třídy 3.S a 1.S vyrazily ve čtvrtek 7. května na Den Evropy do Gymnázia Rumburk. Studenti si při této akci připravují zajímavé představení jednotlivých zemí Evropské unie. Ocitli jsme se na Slovensku, v Itálii, v Německu a v Belgii.

Mgr. Jiří Stránský

V PARLEMENTU ČR

Jak funguje Parlament ČR? Na tuto a mnoho dalších otázek dostala odpověď třída 2.A, která se díky pozvání hnutí STAN podívala nejen do prostor Parlamentu a kanceláří, ale také do jednacího sálu Poslanecké sněmovny. Co třídu překvapilo a koho viděli? To se dozvíte právě v tomto článku a ve videu z akce, které můžete zhlédnout naskenováním QR kódu na konci článku.

Po příjezdu do Parlamentu následovala bezpečnostní kontrola podobná té na letišti a poté samotná prohlídka prostor. Hned u vchodu bylo živo – novináři pobíhající s kamerami, veřejnost, ale i někteří poslanci. Velkým zážitkem byla návštěva jednacího sálu Poslanecké sněmovny. Ačkoliv ho každý z nás znal z reportáží z televize, nikdy nás nenapadlo, jak malý ve skutečnosti je. Někteří z nás si sedli do sedaček, jiní se vžili do role řečníků. Stala se jím například paní učitelka Jančová, Dominik Rýzl nebo třeba Karolína Tejmlová.

Co na exkurzi říkají někteří studenti?
„Celkově jsem si výlet do Sněmovny užila, nebylo to něco, co vidíte každý den.“

Michala K.

„Líbilo se mi to, bylo to super.“ *Matěj B.*
„Do Parlamentu jsem nejel s žádným velkým očekáváním, ale moc na mě zapůsobil. Místa, která znám pouze z televizních zpráv, totiž v realitě působí úplně jinak.“

Jan M.

Exkurze do Parlamentu byla zajímavou zkušeností a příležitostí se podívat na místa, kam se obvykle veřejnost nedostane a zároveň nahlédnout na to, jak se ovlivňují naše každodenní životy. Děkujeme hnutí STAN za pozvání, paní průvodkyni Anně Franke za skvělou prohlídku, paní Příbylové za doprovod a paní učitelce Jančové za skvělou organizaci!

-flip-

Ve čtvrtek 21. května 2026 se třída 1.P vydala na výstavu Typografie Iberoamericana do Krajské vědecké knihovny v Liberci. Zúčastnili jsme se také dvouhodinového workshopu s charismatickým grafickým designérem @davidnbravo na téma tvorba loga.

Výstava vznikla ve spolupráci s Institutem Cervantes a přináší 93 plakátů prezentujících 31 autorských písem. Každý z nich propojuje citát významného iberoamerického autora s ukázkou abecedy a praktického použití písma. Návštěvníci tak mohou objevovat nejen estetiku jednotlivých fontů, ale i širší kulturní kontext, z něhož vycházejí.

-Lucinky-

OKÉNKO do učebny odborného výcviku: MULTIMÉDIA

Tram-ta-da-daaaa, máme novou rubriku! V rubrice OKÉNKO DO UČEBNY ODBORNÉHO VÝCVIKU budeme navštěvovat různé učebny odborného výcviku grafiků, tiskařů a knihařů a představíme studentům z jiných oborů nebo i veřejnosti, co se u nás na praxi děje. Začínáme u grafiků a učebny Multimédia.

Učebna multimédií je naším nejnovějším přírůstkem. Učíme se v ní v natáčení a střihy videí v DaVinci Resolve, dále pak 2D animaci v Adobe Animate a nakonec 3D grafiku a animaci v Blenderu (konkrétně modelování, sculpting (sochaření), animaci, aplikování PBR textur na objekty, nasvícení a render). Vzniká velká spousta krásných prací.

Co se týče videí, jsou to například střihy lyrics oblíbených videí, dabingy známých filmů, vtipné sketche, edity z filmů a seriálů. Natáčíme a střiháme také reportáže na aktuální témata a interview s hosty naší školy nebo třeba podcast. Vznikl i jeden krátký film, ale vzhledem k tomu, že to byl horor, ho na školním YouTube neuvidíte (ale mají ho na svém YouTube účastníci natáčení).

V rámci 2D animace vznikají animované příběhy s vlastním dabingem, animovaná intra k videím a animovaná lyrics nebo klipy k písničkám.

V oblasti 3D grafiky vznikají modely, které si pak žáci vytisknou (na naší skvělé Prusa MK4S) a odnesou na památku domů - přívěšky na klíče nebo na náhrdelník, menší dekorace nebo třeba kelímek na pití energie. Tiskneme také propagační předměty pro školu a výukové pomůcky. Jako digitální výstup jejich práce může být dále spot s animovanou postavou nebo animací kamery okolo statického objektu. V Blenderu také vytváříme například vizuální efekty ohně, které pak můžeme vložit do jakéhokoliv videa. Zkoušeli jsme se i natočit před greenscreenem a vložit do videa i sebe, jak ovládáme oheň vytvořený v Blenderu.

Povedené práce našich studentů (pokud souhlasí s umístěním na YouTube) můžete vidět na našem školním YouTube kanálu.

Tak to je z učebny multimédií vše. Uvidíme se zase příště a nahlédneme společně do další učebny odborného výcviku...

K. Novotná Wenischová

Postřehy ze střizny

U paní učitelky Wenischové se učíme střihání videí v programu DaVinci Resolve a i díky volnosti tématu můžeme následně vytvořit víceméně cokoliv, ať už se jedná o gameplay či speedpaint. Cokoliv, na co si troufnete, si zde můžete zkusit. Praxe jsou příjemné a minimálně z mého pohledu utíkají rychleji než obvykle. Nicméně pokud danou práci nestihneme, protože střih dokáže být dost náročný, můžeme v ní pokračovat doma.

Pokud je zrovna příležitost, můžeme dokonce zpracovávat všemožné rozhovory a události z prostředí školy. Ty pak většinou putují na YouTube kanál naší školy. Naposledy tomu tak bylo právě u interview s žáky, kteří se vydali do Anglie. Stačilo si vypůjčit kameru, mikrofon a šlo se natáčet. Zrovna probíhalo poslední zvonění a naši reportéři se jen tak tak dokázali vyhnout šíleným čtvrtákům. Musíme také poděkovat paní učitelce Novotné Wenischové, že nás před nimi ochránila a střežila nás pod zámek.

Osobně mě dost zajímá práce v Blenderu a jsem zvědav, kam pokročíme v následujících ročnících a co vše si vyzkoušíme.

-Štefís-

Z Bruselu na Polygrafku

Naši školu v nedávné době navštívil někdo, kdo má velice blízko k EU. Uhadli byste ale, o koho se jedná? Europoslanec Jan Farský, který v rámci své návštěvy Ústeckého kraje zavítal i na Polygrafku, nám do časopisu prozradil mnohé. Jak se dostal do politiky, co by poradil studentům nebo co říká na naši školu?

● **Byl ve vašem životě konkrétní moment, kdy jste si řekl: „Teď chci do politiky!“ nebo byla politika trochu spontánní rozhodnutí?**

Vždycky mě lákalo dělat nové věci, zlepšovat prostředí kolem sebe. A když jsem viděl, že město, kde žiju a které mám rád, spíše chátrá, než by vzkvétalo, řekl jsem si, že s tím něco udělám. A dal jsem dohromady partu lidí, která měla stejnou chuť a stejný zápal, volby jsme přesvědčivě vyhráli a já se tak stal v 27 letech starostou Semil.

● **Je něco, co byste poradil studentům, kteří se chtějí zapojit do veřejného dění a něco změnit? Myslíte si, že dnešní mladá generace má reálnou šanci něco změnit, nebo je to spíš iluze?**

Samozřejmě! Svět ovlivňujeme každým svým krokem. Denně ho ovlivňujeme tím, jak se chováme, jak komunikujeme, co

a kde nakupujeme. Ovlivňujeme ho samozřejmě i ve volbách. Ať už tím, koho volíme, nebo přímo sami kandidujeme. Zapojení se na lokální úrovni, třeba ve spolcích nebo v komunální politice mi přijde jako nejlepší vstup do veřejného dění. A taky nejlepší škola. A pokud vás to bude bavit a naplňovat a budete mít co nabídnout dále, postup na další úroveň politiky dává smysl. Já se do veřejného dění nejprve zapojil ve skautu, tam mě učili, že se mám starat o svět kolem sebe, aby byl lepší, a na to už přirozeně navázalo starostování.

● **Překvapilo vás něco na práci europoslance?**

Jak jde všechno pomalu. A frustrace z toho, že je cesta k silnému a bezpečnému Česku i EU vlastně tak jednoduchá - více spolupráce, boření zbytečných umělých bariér mezi státy. Ale jak je těžké to pak v těch státech prosadit...

● **Kde podle vás lidé nejvíce podceňují vliv EU na jejich každodenní život?**

Jsme na EU za těch více jak 20 let členství už zvyklí. A tak bereme za samozřejmost, že se můžeme uplatnit kdekoli v EU, že hranice takřka neexistují, že nám EU přispívá na nové silnice, železnice, vodovody, kanalizace, opravy škol atd... Nebo třeba na nové stroje a vybavení ve vaší škole, jak jsem se dočetl v časopise Bezevšeho. Ten vliv je všude. A to pozitivní. Bez EU bychom byli chudší a žili v menším bezpečí. To je realita, kterou si ale pod vlivem různých šířitelů strachů často nepřipouštíme.

● **Kdybyste měl říct jednu věc, ve které EU podle vás selhává, jaká by to byla?**

Akceschopnost, v rozhodování, v rychlosti reakce na světové změny a krize, ve větší spolupráci, která by uvolnila obrovský evropský potenciál.

Těžkopádnost a zdlouhavost rozhodování je někdy až frustrující. Zároveň je ale nutné uvést, že je to daň za kompromis a respekt k vůli každého státu. Když ale jeden stát, donedávna Maďarsko, blokuje rozhodnutí dalších 26 států a škodí tak celé Evropě i Maďarsku, je to těžko vysvětlitelné. Musíme samozřejmě zajistit, aby názor každého byl vyslyšen. Ale aby jeden vládl všem, to síle ani bezpečí nepřidá."

● **Jaký byl váš dojem z návštěvy naší školy a jak byste ohodnotil náš časopis Bezevšeho?**

Škola mě překvapila. Když jsem ji viděl zvenčí, měl jsem obavu, co mě čeká uvnitř. Ale kontrast nemohl být větší. Je to skvěle moderně vybavená škola, vyučující otevření novým trendům a nápadům, studenti pracují na skutečných zakázkách. Krásné. Myslí, že se na vaši školu v budoucnu obrátím o pomoc s výrobou propagačních materiálů. A časopis? Neuvěřitelný. Tradice více jak 20 let, s chutí jsem si prolistoval darovaná čísla a zíral jsem. Ale ještě s větším údivem i na to, co všechno se ve vaší škole děje.

● **Chtěl byste něco vzkázat našim čtenářům?**

Jako starosta jsem předával maturitní vysvědčení s tímto moudrem od G.B. Shawa: „Rozumný člověk se přizpůsobuje světu. Nerozumný se vytrvale snaží přizpůsobit svět sobě. Proto veškerý pokrok závisí na nerozumných lidech.“ Tak ať si udržíte co nejvíce nerozumnosti.

Z návštěvy si pan Farský odvezl také drobný dárek z dílny paní Wenischové, který nyní zdobí klíče nejen jemu, ale i jeho týmu. Doufáme, že se líbí!

Návštěva pana Farského nepřinesla jen zajímavou diskuzi o politice a Evropské unii, ale také příležitost ukázat, co všechno se v naší škole děje. Velká pochvala zamířila nejen do redakce Bezevšeho, ale i ke studentům a jejich práci, které se pan Farský obdivoval. A jak sám naznačil, věříme, že se nevidíme naposledy. Děkujeme jemu i jeho týmu za návštěvu! -flip-

Polygrafka je moje srdcovka

S europoslancem panem Janem Farským se na Polygrafce objevil Petr Votrščák, náš bývalý absolvent v oboru tiskař na polygrafických strojích. Požádala jsme ho o rozhovor. Na otázky mi ochotně odpověděl. A protože se známe, tykáme si.

• Když jsi studoval na Polygrafce, dojížděl jsi, nebo jsi byl na intru?

Na Polygrafce jsem studoval v letech 2008 – 2013. Měl jsem to štěstí, že jsem rodák z Rumburku, takže jsem nemusel ani dojíždět, ani bydlet na internátu.

• Na koho a na co nejraději vzpomínáš?

Na Polygrafce vzpomínám vlastně na všechny. Líbila se mi hlavně její rodinná atmosféra. Jelikož jsem hodně sportoval, uchvátilo mě také to, kolik učitelů bylo sportovně založených.

Mimo školu jsem se několikrát účastnil sportovních aktivit s panem Mackem, Štěpánkem, Sýkorou, Stránským a dalšími učiteli, což bylo opravdu skvělé. Moc se mi líbil jejich přátelský přístup. Nejvíce ale asi vzpomínám na sportovní hry v Doksech, kde jsem spolu s učiteli reprezentoval školu. To byl opravdu velký zážitek. A samozřejmě nesmím zapomenout ani na postup do krajského kola ve florbale s panem Mackem. To bylo také skvělé!

• Co ti škola dala?

Škola mi určitě pomohla rozvíjet kreativitu. Tu jsem sice nevyužil přímo v oboru, ale později ve sportu. Grafické myšlení a kreativita mi pomáhaly například při propagaci klubu, který jsem v Rumburku zakládal.

Polygrafka mi dala také spoustu přátel, a to i z řad učitelů. Díky ní mě navíc začala bavit škola jako taková a pokračoval jsem dál na vysokou školu. Když jsem na Polygrafku

nastupoval, nebyl jsem úplně studijní typ, takže i tohle beru jako velkou zásluhu školy za podpory učitelů.

• Kam vedly tvé kroky po škole a co děláš dnes?

Po škole jsem ještě nějakou dobu pracoval v oboru, protože mě tiskařina bavila — hlavně možnost pracovat s barvami a různými úpravami. Postupem času mě to ale už tolik nenaplňovalo. Nastoupil jsem tedy k policii. Zároveň jsem ale hrál florbalovou superligu v České Lípě a pořád mě to táhlo ke sportu, trénování a pohybu obecně. Postupně jsem začal učit na základní škole jako tělocvikář, trénovat A-tým florbalu v Ústí nad Labem a stal jsem se také tenisovým trenérem. Aktuálně navíc kandiduji do zastupitelstva města Rumburk.

• Jak trávíš volný čas?

Mám to štěstí, že dělám to, co mě baví. Volný čas je pro mě vlastně hodně propojený s prací. Nejčastěji tedy hraju tenis nebo sleduju sport.

A teď mám navíc doma měsíční miminko, které je úžasné, takže každou volnou chvíli trávím hlavně s ním.

• Nedávno jsi Polygrafku navštívil.

Jak se ti u nás po letech líbilo?

Ano, nedávno jsem u vás byl a upřímně mi to vyrazilo dech. Když si vzpomenu, jak škola vypadala za nás, a porovnáám to s dneškem, je to neskutečný rozdíl.

Musím říct, že škola je dnes nádherná a možnosti, které studenti mají, jsou neuvěřitelné. Líbí se mi, jak jde Polygrafka s dobou — například 3D tisk, fotokoutky a další moderní vybavení. Popravdě bych se na Polygrafku hned vrátil. Když jsem viděl zájem pro studenty i sportovní možnosti, říkal jsem si, že je to opravdu paráda.

• Máš nějaký vzkaz pro polygrafáky?

Asi bych jim vzkázal, ať si užívají střední školu, protože je to krásné období života. Ať si váží toho, že chodí právě na Polygrafku — podle mě je to skvělá škola. Hlavně ať se jim daří a jdou si za svými sny, aby o nich jednou bylo slyšet.

-Lucinky-

1.A

Třídy ve školním roce 2025 - 2026

1.P

1.S

2.A

2.S

3.S

3.A

4.B

4.S

ANKETA aneb Zeptejme se čtvrtáků

1. Kam ses posunul(a) za dobu studia?

2. Kam se chystáš po maturitě?

3. Napiš vzkaz čtenářům.

● **Kateřina Salavová**

1. Posunula jsem se určitě v mém osobním životě, samozřejmě jsem dospěla.

2. Chystám se dále pokračovat ve studiu, čekám, na kterou ze škol mě přijmou a podle toho se uvidí.

3. Vzkázala bych, abyste učivo nepodceňovali a opravdu se učili z hodiny na hodi-

nu od prváku až do konce. Vykašlete se na taháky, to nemá cenu a později budete litovat, že jste se radši neučili.

● **Zdeňka Žihanská**

1. Postupem času jsem si uvědomila, že tento obor studovat nechci a chci se zaměřit na něco úplně jiného. Tak nějak jsem zjistila, co chci v životě dělat a čemu bych se chtěla naopak vyhnout.

2. Mám v plánu jít studovat na vysokou - pedagogika.

3. Nejdřív si fakt pořádně rozmyslete, co opravdu chcete a neskákejte do něčeho po hlavě. Později zjistíte, že jste udělali dobře.

● **Štěpánka**

1. Rozhodně ve vědomostech a samostatnosti

2. Jít pracovat... bezpodmínečně

3. Pro budoucí maturanty, celkově pro studijní třídy, aby se začali učit průběžně a nenechávali to na poslední chvíli.

● **Kristýna Jarolímková**

1. Našla jsem si nové přátele a naučila se více komunikovat.

2. Chci nastoupit do práce, ale na začátek mam domluvenou brigádu na veterině a čištění interiérů.

3. Jděte si za svým snem a nekašlete na učení a JAZYKY tak jako já. Moc toho teď lituji a taková angličtina mi bude jednou určitě chybět.

● Mikuláš Maxin

1. Našel jsem si dost kamarádů, ať to bylo v 1. ročníku na lyžáku, kde byla dost sranda nebo i na Discordu a na intru. Ale také jsem si rozvinul větší kreativitu, tím pádem jsem tak trochu šílenec (ne na první pohled)...

2. Po maturitě mám v plánu si udělat tiskaře.

● Adam Halamka

1. Posunul jsem se hlavně v odborných znalostech a v samostatnosti při práci. Naučil jsem se lépe pracovat s časem a převzít odpovědnost za vlastní výsledky.

2. Po maturitě bych rád pokračoval na vysokou školu a věnoval se studiu anglického jazyka.

3. Každý rok přináší nové zkušenosti a příležitosti, i když to nemusí být hned vidět. Důležité je nevzdávat se a využít čas ve škole k tomu, abyste zjistili, co vás opravdu baví a kam chcete směřovat.

● Markéta Faltová

1. Jsem více samostatná, uvědomila jsem si, že kolem sebe nepotřebuji mít milion lidí, ale stačí jeden maximálně dva.

2. Sama moc nevím, ale mám v plánu si udělat kurz a pak vysoká a cestování.

3. Snažte se začít učit na maturitu dříve, než si uvědomíte, jak rychle čas běží.

● Michal Průša

1. Určitě jsem se posunul v grafice a taky v mém přístupu ke studiu.

2. Po maturitě se hned chystám nastoupit k profesionálnímu hasičům a dělat práci, o které sním už od mala.

3. Určitě si jděte za svými sny a nenechte se ničím zastrašit. Když člověk chce, tak to dokáže.

Učte se webovky, nebo u maturity dopadnete jako my, že se bojíme, jestli to vůbec uděláme nebo ne.

● Hanička Havlíková

1. Upřímně si svoje já z prváku už nepamatuji, ale určitě jsem dospěla v hodně moc věcech.

2. Chystám se na vysokou školu, na UJEP do Ústí nad Labem na Produkci pro kulturní a kreativní odvětví.

3. Přeji vám mnoho studijních i mimoškolních úspěchů a opravdu ten poslední ročník uteče jako voda, tak si to užijte!

● Jan Baron

1. Za dobu studia jsem se posunul ve znalostech, samostatnosti a ve schopnosti zvládat náročné situace. Oproti začátku mám víc zkušeností a větší nadhled.

2. Po maturitě se chystám do Německa, kde v červnu nastoupím do fabriky. Chci získat pracovní zkušenosti a vydělat si peníze na začátek.

3. Čtenářům bych chtěl popřát hodně

úspěchů, zdraví, a aby se nevzdávali svých cílů. Ať se jim daří ve škole, v práci i v osobním životě.

● Albert Rektor

1. Za dobu studia jsem se posunul hlavně v samostatnosti a zodpovědnosti. Naučil jsem se lépe pracovat s počítačem, zvládat úkoly v termínech a celkově si líp organizovat čas.

2. Po maturitě se chystám na vysokou školu na UJEP. Zároveň bych chtěl pracovat, takže plánuji kombinované studium, abych mohl skloubit školu s praxí a získat zkušenosti do budoucna.

3. Užijte si školu, i když to někdy není jednoduché. Ten čas uteče rychleji, než si myslíte. Nebojte se zkoušet nové věci a jít si za tím, co vás baví.

● Jiří Focht

1. Posunul jsem se díky SŠ daleko, škola mne naučila být mnohem více společenský, stát si za svým a umět vyjádřit svůj názor.

2. Chystám se na UJEP studovat pedagogiku. Rozhoduji se mezi studiem českého jazyka a anglického jazyka.

3. Užijte si čas strávený na SŠ a navezte pěkné přátelství. Do života vám tenhle společenský kontakt dá podle mne hodně zkušenosti. Nebojte se projevit svůj názor a nebo bojovat o změnu k lepšímu. Autorita nemusí mít vždy pravdu. Vy musíte vědět, co je vůči vám fér, správné, a co ne.

● Kamila Procházková

1. Většina mého studia tady byl velký boj s duševním zdravím. Jelikož jsem si nejdříve dělala výučák, až potom maturitu, a ne všechny ročníky jsem kvůli své psychice dochočila, tak jsem tu byla dohromady 6 let. A doufám, že další rok mě tu již nečeká. Posunula jsem se jako člověk hlavně k většímu sebevědomí a rovnováze. To je pro mě nejdůležitější.

2. Chystám se na VOŠ předškolní a mimoškolní pedagogika. Vždycky jsem chtěla studovat psychologii a pracovat s lidmi, ale na studium psychologie si netroufám, a tak jsem si vybrala obor, ve kterém se psychologie uplatňuje. Láká mě dodělat po této škole nějaké kurzy třeba arteterapie nebo peer konzultanta a pracovat v tomto směru, pomáhat lidem.

3. Školní výsledky podle mě nejsou v životě to nejdůležitější. Nejdůležitější nás naučí život, ne škola sama o sobě. Samozřejmě, dalo by se polemizovat, že škola je součástí života. Na tom něco je. Takže i škola nás naučí mnohé.

● Eric Urban (erza :))

1. Posunul jsem se spíše osobně. Poznal jsem kamarády, se kterými se budu bavit i po škole a celkově i jinou (velmi pozitivní!) zkušenost s kamarádstvím.

2. Prozatím hodlám pracovat na své brigádě (kde mě i nedávno povýšili - McD) a uvidíme co dál. Vysokou školu

ještě zvažuju. (Při nejhorším příští rok taky čas)

3. Nedejte se. Buďte takoví, jací jste!

Nebojte se. Svět na vás čeká!!!

● Jakub Semelka, „kubaniga“

1. Když jsem sem nastoupil před 5 lety, nevyznal jsem se tady, neznal jsem lidi kolem sebe a ani pořádně učitele. Byl jsem dost uzavřený. Postupem času jsem si na zdejší prostředí začal čím dál tím víc zvykat. Poznal jsem nové přátele a tuto školu. Najednou jsem se zde cítil mnohem lépe. Udělal jsem si výučák a šel jsem dál na maturitu. Opět jsem se ocitl v nové třídě. Tentokrát atmosféra byla hodně jiná, více přátelská. I přes to že budu rád, že to mám za sebou, vždy mi to tu bude chybět.

2. To se ptám sebe dost dlouho a stále nevím. Budoucnost je nejistá a z té nejistoty mám největší strach. Pokud toto čtete, určitě už něco mám nebo dělám. Momentálně si ale nejsem jistý.

3. Určitě tak jako já na tuto školu budete mít krásné vzpomínky a nové přátele. Nevím co ještě dodat.

● Veronika Rejmanová

1. Za 5 let na této škole se v mém životě změnilo spousty. Posunula jsem se sama jako člověk, tak zároveň student.

Už nejsem ta vyklepaná puberťačka, která opustila základní školu a nastoupila do úplně nového světa, kterého se bála. Střední dá člověku spousty zkušenosti a nových vztahů.

2. Po maturitě mě tu ještě chvíli uvidíte. Ráda bych pokračovala ve studiu na této škole a zároveň pracovala na své osobní cestě. Ačkoliv s příchodem AI se mé cesty zužují, stojím si za svým snem prosadit se cestou umění.

3. Můj vzkaz? Učte se, učít se den před písemkou opravdu není dobrý nápad.

● Barbora Drugová, perkinsmors

1. Za celou dobu studia na Polygrafce jsem se posunula, a to o dost. Sice netuším, zda dobře či ne, ale posunula jsem se. Došlo mi, že se musím naučit být samostatná, že nikoho okolo mě vlastně skutečně nezajímají mé problémy a že se každý stará jen sám o sebe. A každý dělá věci jen tak, aby to bylo dobré pro něj a na okolí ohledy nebere.

2. Plány do budoucna sice mám a jsou opravdu velké, ale přání se nahlas říkat nemají. A tak aspoň to, že po maturitě se vydám na zasloužený odpočinek. Pojedu na mou vysněnou dovolenou a užiju si ji, tak jak nejvíc to půjde.

3. A vzkaz pro čtenáře? To je těžké, nevím, každý má vlastní cestu a každý si v průběhu studia přijde na něco jiného. Ale co je nejdůležitější, i když je to někdy těžké, nenechte se nikým zlomit. Jak ve škole, tak i v životě je důležité zůstat sám sebou a nenechat, ať nás kritika ostatních dostane na kolena.

-Lucinky-

Na konec světa a ještě dál aneb Zájezd do Anglie

Sedm dní, tři země, stovky kilometrů a zážitky, na které do smrti nezapomeneme.

Když se řekne školní zájezd, většina z nás si představí hromadu jídla od maminky, spánkový deficit a nudné výklady průvodců. Naš nedávný výlet do Velké Británie s mezipřístáním v Belgii a Francii byl ale úplně jiná káva. Prožili jsme týden plný smíchu, objevování, artušovských legend i velkoměstského shonu.

Všechno to začalo v pozdních večerních hodinách. Nabalení jako na polární expedici jsme naskákali do autobusu, zamávali dojatým rodičům a vyrazili směr západ. Noc v Německu byla sice dlouhá a spánku v sedadlech moc nebylo, ale ranní probuzení v Belgii za to stálo.

glie nás přivítala stylově. Naší první britskou zastávkou byly romantické ruiny hradu Corfe Castle.

Odtud jsme pokračovali do Exeteru, naší finální destinace. Tamní gotická katedrála se pyšní nejdelší spojitou gotickou klenbou na světě. A pak přišel zlatý hřeb večera: ubytování v hostitelských rodinách! Všichni se trochu báli, ale rodiny byly neuvěřitelně milé.

Další den jsme začali se zastávkou v přístavu Plymouth, odkud jsme se přesunuli k dramatickým útesům severního Cornwallu. Tady na nás čekala zřícenina hradu Tintagel, magické místo, kde se podle pověstí narodil sám král Artuš! Výhledy na divoký oceán pod námi byly prostě dechberoucí. Aby toho nebylo málo, stihli jsme ten den ještě navštívit národní park Dartmoor.

Land's End (konec světa) a úsměvné tváře

Krásné výhledy z lodě v Gentu.

První zastávka: Gent a první skupinová fotka.

Kolem poledne jsme dorazili do historického drahokamu: města Gent. Úchvatná katedrála, nábřeží Graslei a Korenlei, starobylé cechovní domy byly jako vystřižené z historického filmu. Unavení, ale nadšení jsme večer přejeli do Francie, kde jsme v Calais bleskově usnuli v hotelu.

Budíček byl sice krutě brzy ráno, ale čekal nás trajekt přes kanál La Manche. Když se před námi objevily bílé útesy v Doveru, všichni okamžitě vytáhli telefony. An-

Domů do rodin jsme se vrátili plní dojmů (a trochu vyfoukaní od britského větru).

Pátý den nás zavedl na nejjihozápadnější cíp celé Velké Británie na slavný Land's End (Konec světa). Stát na divokých útesech, pod kterými se tříští vlny Atlantiku, a vědět, že dál už je jen Amerika, byl nepopsatelný zážitek. Cestou zpět jsme si prohlédli pravěké menhiry. Jeden byl kruhového tvaru s dírou uprostřed – někteří jím dokonce prolezli pro posílení svého zdraví,

jak praví legendy. Odpoledne nás čekal na prostý unikát: St. Michael's Mount v Marazionu, nádherný středověký klášter na ostrově, kam se dá suchou nohou dostat jen tehdy, když je odliv! My jsme to stihli ale nahoru jsme se nedostali (kvůli povětrnostním podmínkám).

Poslední den v Británii patřil Londýnu, jedné z největších metropolí světa! Do centra jsme dojeli vlakem hned na úvod jsme se projeli na London Eye. Celý Londýn jsme měli jako na dlani! Následoval bleskový, ale nabitý okruh: Buckingham Palace (král bohužel na čaj nepozval), majestátní Westminster Abbey, vládní třída Whitehall, rušné Trafalgar Square s Národní galerií a barevná čtvrť Soho s čínskou čtvrtí a neonovým Piccadilly Circus.

Po nezbytných nákupech suvenýrů přišla stylová tečka: večerní plavba taxi lodí společnosti Uber po Temži. Nádherné výhledy, zapadající slunce a pak ... pak už nás čekala jen cesta zpět přes kanál a noční tran-

Část skupiny na trajektu směr Anglie

Tintagel Castle
(konkrétně ostrov na kterém stojí ruiny tohoto hradu a socha Artuše)

zit Evropou. Sedmý den v poledních hodinách jsme unavení, ale šťastní dorazili zpět ke škole.

Tenhle výlet byl prostě nezapomenutelný. Viděli jsme místa, o kterých se nám ani nepsalo, ochutnali pravé fish & chips, (procvičili si angličtinu) a hlavně si užili hromadu zábavy. Děkuji všem studentům za jejich slušné chování a především odhodlanost jet. Bez nich by se nikam vypravělo! Takže děkuji!

Juliet Caspers

P. S. Bylo to úplně super! A kam vyrazíme příště?

Také sdílím reakce studentů a velmi jim za jejich zprávy děkuji!

Yvona Cihlářová, 1.S: Zájezd do Anglie byl mega super. Všechno jsem si užila, viděla jsem hodně zajímavých míst, prostě bomba. Cestou do Anglie jsme prozkoumali krásné město Gent v Belgii. Jeli jsme v lodičce a průvodce nám vyprávěl o historii nebo jen o zajímavostech. Večer jsme dojeli do Francie a přespali jsme v hotelu.

Vstávali jsme ve tři hodiny ráno, abychom dojeli na trajekt, a já myslela, že umřu. Když jsme přijeli do města Exeteru, tak jsme se chvíli prošli a navštívili nádhernou katedrálu. Poté už jsme jeli do rodin. Paní v rodině byla strašně hodná a milá, byly tam s námi ještě tři holčiny z Rakouska a taky jsme si s nimi popovídaly, třeba u večere. Každé ráno jsme dostaly balíček s obědem a jely jsme na výlety. Navštívili jsme mnoho míst, například Tintagel Castle, Land's End a Londýn.

V Londýně jsme navštívili London Eye, ze kterého jsme viděli celý Londýn včetně Big Benu, Buckinghamského paláce a Tower Bridge. K večeru jsme se projeli lodí po Temži a došli k autobusu, kterým jsme vyrazili domů. Všechno se mi moc líbilo, výhledy byly nádherné a chodit mě moc bavilo, protože turistiku mám ráda. Mám strašně moc fotek a zážitků, které si v sobě zanechám dlouho. Jsem moc ráda, že jsem měla šanci všechno tohle vidět a zažít.

Tereza Zemanová, 3.A: Anglie byla okouzlující. Cesta byla sice dlouhá, ale zvládli jsme ji. Sice s únavou, bolestí zad z autobusových sedaček a z mnoho nachozených kilometrů v nohách. Velice jsem si to užila. Poznala jsem nová místa, ale hlavně nové kamarády. Bez nich bych si absolutně to neužila. Nejlepší zážitek byl asi z poznávání nových míst a ty krásné útesy. Vykoupala jsem se v moři a musím uznat, že to bylo LEDOVÝ a slaný jako blázen. Ovšem díky tomu se mi uklidnily myšlenky a tělo si na pár minut odpočinulo. Hostitelská rodina byla úžasná a byli na nás velmi hodní. Bydleli jsme jen pár minut od pláže. Kdybych mohla jet znovu, tak rozhodně pojeďu. Ta částka penězů za to stála. Sice

jsem utrpěla pokles sociální baterie na jeden den, ale to se dalo čekat mezi tolika lidmi. Ovšem během výletů vždy vše dopadlo dobře. Mockrát děkuji za tu možnost, že jsem mohla jet na tak krásné místo a odjela jsem s nezapomenutelnými vzpomínkami. A děkuji paní učitelce Caspers za to, že tam s námi byla a ukázala nám další stránky její úžasné povahy.

Skupinovka před Big Ben musí být!

Adéla Mašátová, 2.S: Zájezd do Anglie byl úžasný. Cesty sice byly dlouhé, ale výhledy a samotné památky za to určitě stály. Paní, u které jsme s Yvčou bydlely, byla úžasná, neskutečně hodná a pohostinná.

Palace of Westminster a Big Ben

Mrakodrap Shard a Tower Bridge

Jeden z mnoha zážitků by byl třeba ten, kdy jsme stáli na samotném konci Anglie. Bylo to neskutečné vidět do takové dálky, kde se svět rozpínal před našima očima. Nechyběla také sranda. Velice jsem se nasmála. Mám spoustu hlášek, které mi zůstaly v mysli. Také jsem ráda za úžasnou příležitost se potkat s novými lidmi, zejména od nás ze školy. Určitě bych si zájezd ráda zopakovala!

Londýn (rozlohou 3x větší než Praha a s 9 mil obyvatel) jsme měli možnost pozorovat z London Eye

Samuel Schiessl, 1.S: V Anglii jsem byl poprvé, měl jsem hodně skeptické myšlení, protože se mi tam nejdřív nechtělo. Po tom, co jsem přijel zpět do Česka, se mi i stýská po těch hezkých památkách a výhledech, které jsme tam viděli.

Byla to zábava, jak Anglie tak ostatní země, co jsme navštívili. Určitě bych doporučil se tam na vlastní oči podívat, je to zážitek na celý život. Já osobně jsem neviděl lepší místa, než právě v Anglii. Naše zážitky byly super, až na pár, kdy na nás pán majitel obchodu začal křičet a chodit za námi, protože jsme si od něj nekoupili jeho zboží. Ale vše dopadlo dobře a myslím si, že kaž-

dý si odtamtud odnesl něco hezkého. Kdybych měl možnost, rád pojedu znova, protože se o nás všichni starali velice dobře a byl to hezký zážitek.

Alois Lhoták, 1.S: Výlet do Anglie jsem si moc užil, včetně menších pauz v Belgii a Francii. Hostitelská rodina, ve které jsme byli ubytováni, byla také skvělá, jídlo bylo dobré a paní domácí se ujistila, že budeme mít vše potřebné. Nejvíce se mi líbil výlet na Tintagel Castle, což bylo opravdu jedno z nejkrásnějších míst, která jsem kdy navštívil. Cesty tam i zpět proběhly v relativním klidu, nemám si tedy na co stěžovat.

Viktorie Zelinková, 3.S: Pozdě večer jsme opustili naši zemi a zahájili dlouhou cestu směrem do Belgie. Druhý den jsme projížděli Německem a dorazili do historického města Gent. Začali jsme procházkou ke krásné katedrále svatého Bavona. Tu jsem se rozhodla ve svém volném čase nakreslit. Viděli jsme také tradiční domy u řeky Leie. Další den jsme dorazili do Spojeného království, navštívili romantické zříceniny hradu Tintagel a prozkoumali město Exeter. Následující den byl jeden z mých nejoblíbenějších dnů, sice hrozně foukalo a rozbolelo mě v krku, ale ten výhled byl nádherný. Předposlední den jsme dosáhli nejjihozápadnějšího bodu Velké Británie, Land's End. Viděli jsme také kouzelný klášter St. Michael's Mount. Poslední den jsme strávili v Londýně, viděli jsme

Buckinghamský palác a projeli se na Londýnském oku (London Eye). Výlet jsme zakončili projížďkou na lodi po Temži. Pak už jsme jen cestovali zpět přes Francii, Belgii a Německo a dorazili domů.

Pózování před National Gallery

Fotka od majáku nesmí chybět!

V Anglii jsme nebyli sami! Doprovázeli jsme Střední zdravotnickou školu a Obchodní akademii Rumburk a Střední lesnickou a odbornou školu Šluknov.

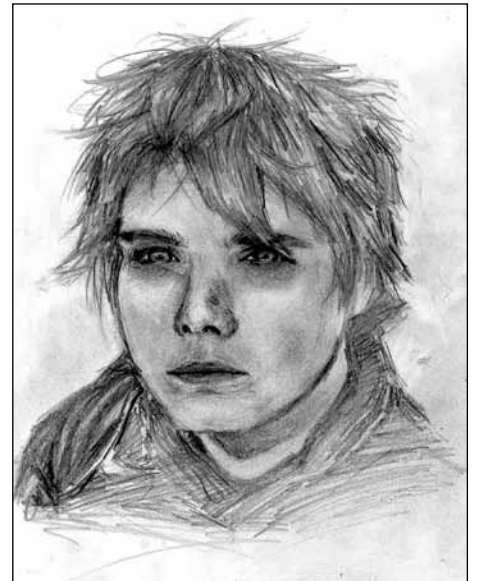
Od portrétů přes barvy k písmu a kolážím aneb Z hodin odborného kreslení

K. Štechmüllerová, 1.S

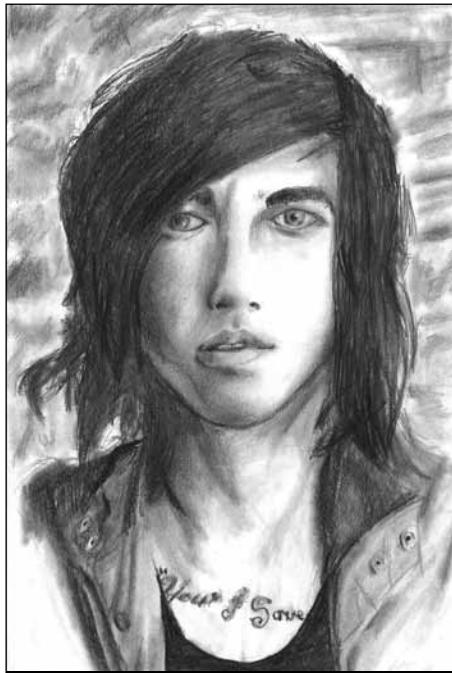
V. Štěpánková, 1.A

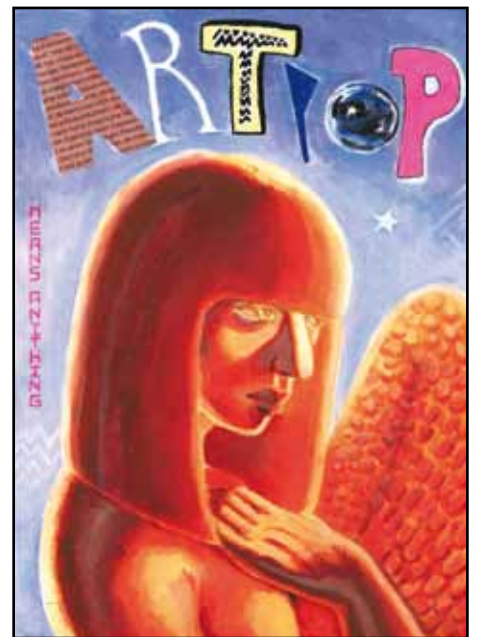
A. Hájek, 1.S

N. Jakubcová, 3.S

Š. Štefanik, 1.S

E. Hrušková, 3.S

Vybrala -ŠA-

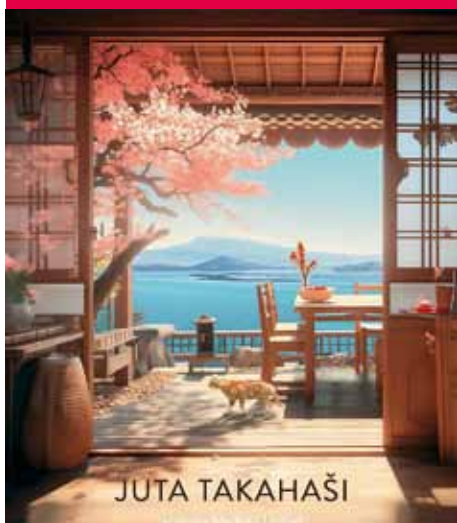
K. Nikulová, 2.S

A. Čermáková, 2.S

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

Jídla s chutí vzpomínek

Překonat truchlení znamená nový zážitek... A dobré jídlo v kočíči společnosti může pomoci.

Jídla s chutí vzpomínek od Juta Takahashi je nenápadný, klidný román o lidech, kteří se snaží vyrovnat se ztrátou. Nesází na velké drama ani silná gesta. Místo toho pracuje s každodenností a obyčejnými situacemi, které postupně odhalují, co si jednotlivé postavy nesou uvnitř sebe.

Příběh propojuje motiv jídla a vzpomínek – chutě zde nejsou jen kulisou, ale spouštěčem emocí. Každé jídlo otevírá minulost, připomíná vztahy a zároveň dává prostor k tomu, aby se člověk posunul dál. Kočky, které se v knize objevují, působí spíše jako přirozená součást prostředí než symbol; jejich přítomnost dodává příběhu klid a určitou stabilitu. Na knize oceňuji hlavně její střídmost. Autor nikam nespěchá a nechává čtenáře, aby si jednotlivé situace domyslel. Smutek tu není přehnaný ani patetický – je tichý, realistický a o to působivější.

Je to román o tom, že vyrovnat se se ztrátou neznamená zapomenout, ale naučit se s ní žít. A někdy k tomu opravdu stačí jednoduché jídlo a místo, kde může člověk na chvíli zpomalit.

-Wilma-

V poslední době začalo hlavně v Liberci vznikat povědomí o rapovém uskupení/labelu BEREM VŠECHNO, a to i přesto, že vzniklo celkem nedávno, konkrétně kolem roku 2024. Členové jsou rapperi: SmokeDab., Toby Shmurda, Qatro, Zouny, a producenti: Smoke1, a Chomik.

RAP z Liberce

Dříve Liberec měl slabé rapové reprezentanty, jako třeba Paulie Garand, a nejlepší rapper v Liberci byl do té doby Lukáš Kril. Toto uskupení přineslo do Liberce něco nového a tak trochu narušuje tu především popovou atmosféru, kterou udržovali třeba ATMO Music nebo Jakub Děkan.

Na scénu přinesli styl rapu a zvuku, který je známý u amerického rappera Chief Keefa, ale v Česku tenhle styl skoro nikdo nedělal. A právě tato skupina by se dala brát jako popularizátoři tohoto stylu. K tomu přidávají tzv. shit talking. To je styl textů, kde se snaží s humorem říct i tu největší hloupost a nebrat si servítky s tím, co říkají.

SmokeDab. byl první, který pod tímto labelem vydal desku 2H4TMW TAPE (čte se: too high for The Mag Wrap). Toto album se dostalo do povědomí lidí hlavně díky GLO beatům, vtipným punchlines, a že je celá deska prošípaná referencemi na rapovou scénu. V desce kritizuje rapovou soutěž The Mag Wrap a některé bývalé soutěžící.

Další deska přišla v prosinci roku 2025. Konkrétně ShmurDab. Je zatím jejich nejúspěšnější. Jde o společnou desku SmokeDaba a Tobyho Shmurdy. Skladby byly hodně používané na TikToku, a tak bylo album dobře rozšířeno i mimo Liberec.

Aktuálně je skupina na dost úspěšné menší tour. Tour má tři zastávky: Brno, Liberec a Praha.

Upřímně si myslím že BEREM VŠECHNO se bude více rozrůstat a že s každým vydáním budou více relevantní a budou mít vždy co nabídnout.

-Xira-

Hrdinou svého života jsi ty

Knihy Hrdinou svého život jsi ty od Johany Růžkové je určená hlavně teenagerům. Je to zajímavé spojení psychologie a zároveň osobního rozvoje.

Řekla bych, že se autorka zaměřuje především na dospívající čtenáře, kterým chce pomoci porozumět emocím, nejistotám, sebevědomí, problémům a životním situacím, což jsou témata mladým lidem blízká. Na knize mě zaujal hlavně nápad propojit psychologická témata s příběhy známých fantasy hrdinů, například z Hunger Games, Divergence nebo Zaklínač.

Díky tomu se čte kniha mnohem lépe než běžné příručky o osobním rozvoji.

Styl psaní je srozumitelný, takže není těžké se v něm najít.

Knihy je rozdělena do 6 kapitol a každá kapitola nabízí příběh, který má jak knižní předlohu, tak i filmové nebo seriálové zpracování.

Kapitoly se zároveň věnují různým tématům dospívání.

První kapitola – Jeho temné esence

Druhá kapitola – Divergence

Třetí kapitola – Hunger Games

Čtvrtá kapitola – Zaklínač

Pátá kapitola – Světlo a stíny

Šestá kapitola – Hvězdný prach

Jelikož se nemůžu rozhodnout, jakou kapitolu si vybrat, tak vám povím o druhé a páté kapitole (mé nejoblíbenější).

Divergence: V této kapitole se autorka zaměřuje na pocit, jak sama napsala, „vybočení z řady“. Tady termín divergence používá jako metaforu a odvalu být jiný.

Snaží se čtenáři ukázat, že je v pořádku nezapatat tak, jak nám diktuje škola, rodiče anebo sociální sítě. Chce přesvědčit, že naše divnost nebo odlišnost je naše největší super schopnost. Takže myšlenka kapitoly je důkaz, že jsi originál.

Světlo a stíny: Tato kapitola jde do hloubky naší psychiky a pracuje s dualitou toho, že v každém z nás je něco dobrého, ale i něco temného.

Tahle kapitola mi připadá také metaforická, protože se naše stíny snažíme před světem schovat. A autorka se snaží rozbít tu iluzi „dokonalého života“, kterou vidíme na Instagramu. Myšlenka kapitoly je, že se nemusíš pořád chovat jako sluníčko. Protože tvé stíny tě dělají skutečným, takovým, jaký jsi.

Knihy není jen další motivační čtení, je to upřímná zpověď.

Mé hodnocení knihy:

Povinná četba pro duši.

-Lixie-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

SHE CALLED ROSE

Nedávno se v hlubinách české hudební scény ke mně dostala čerstvá kapela She Called Rose. Tato mladá čtyřčlenná formace už hraje od roku 2024, kdy vydala svůj první singl v kolaboraci s kapelou Nothing Left To Say. Nicméně teprve pár měsíců nazpět se o ní začalo více mluvit veřejně, a tak se jejich jméno začalo objevovat i v rockových magazínech.

Jejich hudba se především blíží deathcoru a metalcoru, ale nese s sebou i klidnější chvíle a vokály s melodičtějším nádechem. Na jejich Spotify zatím můžete zaznamenat 4 vydané singly, které zní po zvukové stránce nadupaně a kvalitně. Ze svého pohledu bych řekl, že z hudby sálá dost emocí a zkušeností. Občas ale mám přeci jenom problém rozpoznat, co zrovna zpěvák říká, ale to může být pouze mou angličtinou. Zase na druhou stranu je fakt, že se kolikrát hlavní element skladby střídá právě mezi vokály a kytarou, kdy může znít zpěv i trochu jako šepot, což ale dokáže i hezky podtrhnout celou pasáž. Texty se točí hlavně kolem romantiky, narušení osobních vztahů, jejich démonů. Například poslední singl rozebírá pochybnosti a strach ze sdílení svých skutečných myšlenek. Každopádně si myslím, že se zatím po každé jednalo o vcelku čistý a povedený výsledek. Produkci mezinárodních rozměrů má totiž na starosti sám frontman kapely.

Matthew Ross je hlasem tohoto celku a v hudebním průmyslu má už dost zkušeností. Mezi jeho práce totiž nepatří jen ty, ve kterých figuruje. Například právě zmiňovaná kapela Nothing Left To Say využila jeho produkce pro svůj song, a tak stejně i několik dalších větších i menších umělců. V tomto případě dodává skupině svůj zpěv.

O bicí se stará Jan Masaryk a o baskytaru Pavel Bartošik, o kterých toho z veřejně dostupných informací nelze říct tolik. Nicméně kytaristou a zastupujícím hlasem se stal Jiří Polášek alias JIRA. V daných sekvencích skladeb provádí takzvané screamo a vlastní hrou pokládá jeden ze základních pilířů. Dokonce i díky němu jsem se o kapele dozvěděl, jelikož je na internetu dost známý. Někteří si ho budou pamatovat z různých coverů, co nahrával na YouTube, nebo třeba když daboval s dalšími tvůrci různé animace či komiksy. Dabingu se věnuje dokonce i dodnes ve skupině Dabing Všeho Druhu. Ta se

zaměřuje především na úspěšné animované YouTube seriály.

Pokud byste chtěli vědět, kdy a kde bude tato kapela hrát, odkázal bych vás na jejich facebookovou stránku. Na ni dávají vědět o své hudbě a o následujících koncertech. Většinou vystupují v různých klubech s dalšími kapelami podobného typu. Naposledy se tak odehrálo v březnu tohoto roku v Uherském Hradišti.

Poslední třešnička na dortu by se mohla teď uskutečnit na letošním Rock For People. Tento festival totiž pořádala soutěž kapel a tři z nominovaných by si mohly zahrát po boku slavných hvězd. Stejně tak i She Called Rose se do této soutěže na svých sociálních sítích zapojila.

Osobně mě zajímá, jak se cesta těchto kluků bude vyvíjet dál, a snad bych někdy mohl mít šanci se zaposlouchat do jejich hudby i naživo.

-Štefís-

Zeleňák je zpět!

Nedávno byla otevřena nová restaurace u Polygrafky, která je zaměřena na asijskou kuchyni. Restaurace má zahrádku a útulný vnitřek na chladné večery. Je to hezké místo k setkání s kamarády, ale také když máte chuť na pořádné jídlo. Restaurace má přijatelné ceny. Také má širokou nabídku nudlů na různý způsob a samozřejmě nesmí chybět sushi. Rumburk má další skvělé místo kde nejen studenti můžou trávit čas. A proto nesmí chybět recenze intráků, kteří to tam byli otestovat.

WhatsApp, lidičky. Naše návštěva v nové restauraci u školy byla tak super, že jsme

kolektivně přišli s nápadem na recenzi. Jídlo moc banger. Porce byla úplně obří, že mi Jirka musel pomoci to sníst. Záchody jsou úplně luxusní. S personálem jsem moc slov neprohodil, ale vypadali mile. Interiér restaurace je moc krásný. Exteriér také. Doporučuji.

Dan
Nová restaurace Zelený strom je úžasná restaurace. Jídlo bylo výborné a čišnici moc příjemní, sice vypadali trochu shy, ale všechno bylo dobré. A uvnitř mají nádhernou výzdobu, fakt krásné prostředí, záchody krásné, čisté a moderní a úžasně zrcadlo, úžasná na fotky.

Neli

(Pozn. red.: WhatsApp je pozdrav, banger je úžasný a shy je stydlivý.) -Mr. George-

✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ ✓ RECENZE ✓ DOPORUČENÍ

MICHAEL

Jako velká fanynka Michaela Jacksona jsem se s kamarádkou na tento životopisný film těšila už neuvěřitelně dlouho. Očekávání byla obrovská, ale to, co jsem v kině zažila, mě naprosto dostalo. Odcházela jsem plná dojmů a s vědomím, že na tenhle zážitek jen tak nezapomenu.

• Dokonalé obsazení: Hlavní roli ztvárnil Michaelův synovec Jaafar Jackson. To, co předvedl na plátně, nebyl jen obyčejný herecký výkon. On se do Michaela doslova převtělil. Každý jeho pohyb, plachý hlas a pohled byly tak přesné, že jsem měla chvílemi husí kůži a pocit, že na plátně opravdu ožil král popu.

• Písničky v hlavě i v kině: Hudební scény měly neskutečnou energii a zvuk v sále byl fantastický. S kamarádkou jsme potíchu zpívaly všechny ty známé hity přímo v kinosále. Ty melodie byly tak chytlavé, že jsem je měla v hlavě ještě celou cestu domů a vlastně mi v ní zní doteď.

• Silné emoce: Nejsilnější však byly momenty z Michaelova soukromí. Sledovat jeho dětství pod tvrdým tlakem otce a obrovskou samotu, která ho provázela na vrcholu slávy, bylo hodně emotivní. Film ho

ukazuje jako velmi citlivého člověka, ke kterému byl svět často krutý. V těch nejšmutnějších momentech mi upřímně ukápla i slzička.

Snímek Michael není jen obyčejný životopisný film. Je to silný a emotivní zážitek, který jako fanynka můžu jedinečně doporučit. Pokud chcete vidět skvělý příběh a slyšet nesmrtelnou hudbu, rozhodně na to do kina vyrazte.

Hodnocení: 10/10 Ani nad tím nemusím přemýšlet.

-Wilma-

Velké Otaku Srazy

Další výlet do Prahy znamená jen jedno – další Velké Otaku Srazy! Měla jsem to štěstí, že jsem se zúčastnila dalšího VOS a tentokrát to bylo ještě lepší než poprvé. Někteří si možná pamatují můj první článek, kde jsem psala o celkovém zážitku a jaké to bylo být tam být poprvé. Teď chci hlavně mluvit o zážitcích a všech těch skvělých věcech, které se staly!

Začátek dne byl docela pomalý, lidé stále přicházeli a celkově to bylo pohodové. Potkali jsme se s pár lidmi, které můj kamarád zná, a já se s nimi seznámila (všichni byli moc fajn) a pak jsme si všichni prostě dělali to, co jsme dělat chtěli.

Nebylo to jako minule, kdy jsme šli všichni pohromadě ve skupině a já se hlavně držela po boku svého kamaráda kvůli tomu, že jsem nějak moc nikoho neznala. Teď jsme se všichni rozdělili do takových skupinek a dělali si prostě, co jsme chtěli. Já a můj další kamarád (který cosplayoval Steva z Minecraftu) jsme se rozhodli zúčastnit se některých tanečních mini akcí a pak si i povídat a prostě se dívat, co se prodává ve stáncích. Pak se šlo jíst, protože většina z nás měla docela hlad. Málem jsme nedostali svou objednávku, ale všechno dobře dopadlo a nakonec jsme se vrátili. S kamarádem jsme si šli ještě trochu zatančit a pak jsme jen tak odpočívali v parku, který byl blízko.

Potom jsem šla ještě dovnitř, abych si užila poslední kousky zábavy a rozhlédla se po stáncích, jestli by mě něco nakonec nezaujalo. Když jsem vstupovala dovnitř, narazila jsem na kamaráda, který byl nadšený. Možná se ptáte proč. Jednoduše, pár lidí cosplayovalo a rozdávalo žádosti o práci do Lobotomy Corporation (sesterská hra Limbus Company, o které jsem psala v minulém čísle), a protože Lob Corp a obecně všechno kolem Project Moon her je v České republice tak trochu neznámé, oba jsme byli v šoku a měli jsme velkou radost.

Nakonec jsem sebrala odvahu jít k těmto lidem a vyplnit tu žádost o práci a potom jsme se pustili do dlouhé debaty, která mě hodně bavila, dokonce jsem si našla i nového kamaráda.

To, že jsem dokázala překonat svou sociální úzkost a dokonce si dokázala najít nového kamaráda, někoho, koho zajímají stejné věci jako mě, bylo pro mě opravdu největším vrcholem výletu. Jsem opravdu ráda že jsem mohla jet, protože si teď nedokážu představit, kdybych nemohla a zůstala doma.

Všichni jsme se v pořádku dostali domů a já jsem krátce nato šla spát. Byla jsem velmi unavená a další den jsem ještě potřebovala jet na intr.

Výlet byl jako vždy skvělý a doufám, že budu zas moct jet (a tentokrát i s nějakým cosplayerem).

-xyuzoo-

14. května se třída 1. A vydala na nezapomenutelnou návštěvu výstavy Titanic v Praze.

Žáci si prohlédli autentické exponáty, poznali příběhy cestujících slavného parníku a na chvíli se přenesli do doby legendárního Titanicu. Výstava všechny velmi zaujala. Moc jsme si celý den užili.

Světová výstava Titanic, kterou po celém světě navštívily miliony návštěvníků, představuje autentické prostory legendárního parníku, který se v roce 1912 (15. 4. ve 2:20) potopil ke dnu Atlantiku.

Výstava přináší stovky skutečných exponátů, které byly vyzdvíženy ze dna oceánu.

R. Bernartová

Závěr školního roku patřil slavnostnímu předání maturitních vysvědčení v slavnostním sále Městské knihovny v Rumburku. Děkujeme za propůjčení těchto krásných prostor. -ŠA-

DRHLENY – TURISTÁK 2026

Fotoreportáž z kurzu přineseme v příštím čísle Bezevšeho.